

GAZETA SPORTURILOR

Director
VIRGIL POPESCUSubdirector
Mircea PopPrim Redactor
N. PapagheorgheDirecția și Ad-ția 3.26.60
Telefon: Secretariat . . . 5.91.86
Tipografia . . . 3.26.60ABONAMENTE
1 an Lei 1000
6 luni 500

F. R. F. H. SA DECIDA!

Sunt aproape trei săptămâni de când Comisia centrală a arbitrilor, condusă de d-nii Aurel Crețu și Mielu Petrescu, și-a anunțat demisia printr'un comunicat dat publicității. Acetia acesta cu atâtea consecințe neplăcute bunului fotbal românesc — de atmosferă ostilă care înconjură activitatea membrilor Comisiei precum și de lipsa de asistență morală și materială ce fusese promisă aceluiași lor.

În urma demisiei provocată în condițiile de mai sus, conducătorii arbitrilor au rămas să gireze activitatea CCA-ului până la desemnarea noilor titulari sau până la lichidarea diferendului intervenit între arbitri și federație.

Au trecut însă trei săptămâni și înlocuirile sau reparațiile ce urmau a fi aduse prestigiului CCA-ului, — în caz că acesta le merită — nu s'au produs. O întârziere — se va recunoaște — și inutilă și incorectă! Inutilă pentru că asta terțiversare nu putea fi de folos sportului și incorectă fiindcă ea subînțelegea o lipsă de atenție, dacă nu chiar un soi de dispreț, manifestat la adresa unor oameni care-au iubit sportul și l-au onorat muncind pentru el.

Opera Comisiei de arbitri, în scurtul interval de timp de când funcționează în componența actuală, este cunoscută. CCA-ul și-a găsit un principiu pe care l-a îmbrățșat cu căldură și verificat în chip neîndoios: asigurarea peșterii a vechilor arbitri calificați prin incompetență și deficiență în linie morală și înlocuirea lor cu arbitri tineri și cinstiți cari, prin spiritul de abnegație și de disciplină propriu vârstei lor, meritau un viitor mai bun decât cel ce le fusese rezervat de foșta CCA. Indiscutabil ce-a făcut d. Crețu a fost o experiență, dar o experiență reușită. Presa al cărui matematic cal de bătaie a arbitrajului a fost silită să mărturisească cinstiți că acest penibil capitol are 90 la sută șansă de-a deveni un apănagiu al trecutului. O lume întreagă a asistat la consumarea unui campionat în cari arbitri tineri au trecut cu ușoare examenul valorii și al onestității în timp ce colegii lor mai vârstnici au obținut același calificativ, de totdeauna: al insuficienței.

Scriem lucrurile acestea în credința că și d. Ștefan Ionescu, președintele CCN-ului, își va da seama că d-sale, destinată a recunoaște o activitate cinstită și rodnică precum și a pune la adăpost de orice prejudecări morale pe cei cari au lucrat în acest sens.

Știm — noi cași toată lumea — că la FRFH există o anumită categorie de oameni cari răvânesc din nou la situații accesibile lor numai prin căi lătarice.

Știm deasemenea că d. dr. Puia Stroescu președintele Federației de fotbal cunoaște actualele dezerate ale arbitrajului românesc. Ne permitem să anticipăm asupra părerilor și sentimentelor acestui emerit sportiv aducându-ne aminte că d. Stroescu a fost acela care în momentul preluării conducerii fotbalului a insistat pe lângă d. Aurel Crețu să-și continue activitatea. Se subînțelege, în sensul în care fusese începută.

În consecință insistăm pe lângă președintele FRFH-ului rugându-l să ia o decizie care să satisfacă interesele sportului românesc și să aducă totodată o reabilitare aceluia ce l-au servit cu dragoste și multe jefte materiale.

Nu vrem să ne închipuim că, din tot diferendul, profitorii ar putea fi acei ce ne-au furnizat atâtea subiecte tragi-comice când au fost puși — intenționat — să arbitreze pentru a se face de râsul lumii și deci ca să arate ce pot!

Mircea Pop

Despre niște așa ziși studenți sportivi

Suntem puși într-o grea încercare.

Anume să răspundem unor persoane lipsite de multe calități necesare pentru a fi considerate ca făcând parte din marea lume a sportivilor noștri, singura de care ne ocupăm în această gazetă.

Unor persoane care simțindu-se vinovate au început să acuză deși nu le băgasem în seamă;

Unor persoane care știm că nu ne vor înțelege fiindcă probabil natura le-a privat de această calitate de care se bucură oamenii;

Unor persoane care ne fiind în stare să discute în mod civilizată uzează de arma proșilor: injuriatură; și în sfârșit unor oameni care fac paradă de cunoaștere și utilizarea unor noțiuni, dar care fac dovada contrarie pe hârtie.

Toate acestea mai pun o problemă: La ce să răspundem? La injurături? Am spus a cui armă sunt aceste cuvinte atât de ușor de aruncat și nu este în obiectul nostru să le utilizăm. La desmințirile făcute? Da! Într-o oarecare măsură vom răspunde la acestea.

În ce privește calitatea de elev a celui ce a scris rândurile ce au suferit pe studenții noștri, mărturisim că pentru prima oară am găsit oameni care să susțină — ocolit desigur — că inteligența sau posibilitatea de a scrie bine este rezervată persoanelor de o anumită vârstă.

Da! Într-o oarecare măsură vom răspunde la acestea.

În ce privește calitatea de elev a celui ce a scris rândurile ce au suferit pe studenții noștri, mărturisim că pentru prima oară am găsit oameni care să susțină — ocolit desigur — că inteligența sau posibilitatea de a scrie bine este rezervată persoanelor de o anumită vârstă.

Da! Într-o oarecare măsură vom răspunde la acestea.

În ce privește calitatea de elev a celui ce a scris rândurile ce au suferit pe studenții noștri, mărturisim că pentru prima oară am găsit oameni care să susțină — ocolit desigur — că inteligența sau posibilitatea de a scrie bine este rezervată persoanelor de o anumită vârstă.

Da! Într-o oarecare măsură vom răspunde la acestea.

În ce privește calitatea de elev a celui ce a scris rândurile ce au suferit pe studenții noștri, mărturisim că pentru prima oară am găsit oameni care să susțină — ocolit desigur — că inteligența sau posibilitatea de a scrie bine este rezervată persoanelor de o anumită vârstă.

Da! Într-o oarecare măsură vom răspunde la acestea.

În ce privește calitatea de elev a celui ce a scris rândurile ce au suferit pe studenții noștri, mărturisim că pentru prima oară am găsit oameni care să susțină — ocolit desigur — că inteligența sau posibilitatea de a scrie bine este rezervată persoanelor de o anumită vârstă.

Da! Într-o oarecare măsură vom răspunde la acestea.

În ce privește calitatea de elev a celui ce a scris rândurile ce au suferit pe studenții noștri, mărturisim că pentru prima oară am găsit oameni care să susțină — ocolit desigur — că inteligența sau posibilitatea de a scrie bine este rezervată persoanelor de o anumită vârstă.

Da! Într-o oarecare măsură vom răspunde la acestea.

În ce privește calitatea de elev a celui ce a scris rândurile ce au suferit pe studenții noștri, mărturisim că pentru prima oară am găsit oameni care să susțină — ocolit desigur — că inteligența sau posibilitatea de a scrie bine este rezervată persoanelor de o anumită vârstă.

Da! Într-o oarecare măsură vom răspunde la acestea.

În ce privește calitatea de elev a celui ce a scris rândurile ce au suferit pe studenții noștri, mărturisim că pentru prima oară am găsit oameni care să susțină — ocolit desigur — că inteligența sau posibilitatea de a scrie bine este rezervată persoanelor de o anumită vârstă.

Da! Într-o oarecare măsură vom răspunde la acestea.

Au trecut unsprezece ani de când Ladoumègue

a bătut recordul mondial pe 1000 m., și-ar mai fi trecut câțiva de nu exista
RUDOLF HARBIG

Despre Rudolf Harbig și despre isprăvile lui se scrie atâtea, că nici nu ai timp să le citești pe toate. Zilnic aproape, gazetele de sport din lumea întreagă îi dau performanțele și fotografiile, iar teoreticienii atletismului au în această glorie a sportului german, un bogat și continuu subiect de discuție.

Ne amintim cu toții cât s'a scris după dobândirea recordului mondial pe 400 și 800 metri. Cât de românește au fost ducurile, într'adevăr minunate, cu italianul Lanzi. Cât s'a vorbit apoi de Harbig, în anul amănunțit Olimpiadei de la Helsinki, când toată lumea se întreba dacă recordul mondial lui va deveni și campion olimpic. Și acum, în urma încercării reușite de la Dresda, când Harbig a coborât cu două secunde sub recordul lui Ladoumègue, au reînceput iar discuțiile, iar laudele, iar comentariile.

Și în fond pe bună dreptate căci acest record pe 1000 m. figura nestinsă pe tabelă, încă din 1930.

ATLETI ȘI TEORETICIENI

S'a pus de pe atunci problema și ea va stăruie mereu în mintea specialiștilor, dacă pentru un kilometru se cere un sprinter de lungă distanță capabil de mari eforturi sau un demifondist. Va fi mai ușor, unui alergător de 800 m. să mai alerge încă două sute de metri în timp de 29 sec. sau dimpotrivă alergătorului de 1500 m. în este mai facil să parcurgă 100 m. într-o trenă extrem de rapidă, cu un finis în care rezistența să-și spună cuvântul?

Controversata, deseori pe un ton polemic, problema aceasta va trece dincolo de cercul discuțiilor, pășind pe stadion.

N'au lipsit încercările. Și încă făcute de cei mai buni atleți ai lumii: Americanii Cunningham și Venzke, englezul Wooderson, italianul Lanzi, belgianul Mostert, suedezul Ny. Dar toate aceste tentative nu au avut succes. Și recordul lui Ladoumègue, continuă să înfrunte oameni și ani.

DAR A VENIT HARBIG

Și am ajuns în 1941. În Iunie și la început de sezon german. Gerschler i-ar fi pregătește pe Harbig de o nouă surpriză. Iar acesta, ca întotdeauna nu-și poate refuza nici contrazicere antrenorului.

Un concurs și Harbig devine recordman al țării sale pe 1000 m. Alergarea 2.45.9, cu o secundă mai bine decât atâtădată Pelzer, recordman al Germaniei și al lumii întregi. Vișul lui Harbig e altul. Și într'adevăr peste o săptămână, fenomenul lui Harbig, doborâra într-o alergare, în care Brandtsch, Kaind Mehloose și Giesen îi sunt prețioși adversari, recordul lui Ladoumègue. Nu cu efortul lui Rud Harbig, recordmanul mondial pe 400 m. și 800 m. dăruie țării sale un nou titlu.

Pentru cei care nu știu că Harbig e un excelent sprinter, vom da timp-

Harbig conduce înaintea lui Giesen și Kaind, în cursa record pe 1000 m.

purile lui: 10,6 pe 100 m, 21,5 pe 200 m. De reținut că în timp ce Ladoumègue trecea 800 m. în 1.54, Harbig îi parcursese în 1.53, după ce pe prima 500 m. izbutise 67 sec. 5. Ultimele două sute de metri Harbig le-a făcut în 28 sec. 5. Timpul final de 2.21,5 este excelent și nu credem că va fi ușor ameliorat.

Și atletul acesta, care nu se teme nici de adversari, nici de cronometru, va veni la București, va alerga în Anef. Pentru întâia dată un recordman mondial va fugi pe o pistă românească, cu atleți români. Și acest recordman mondial, e săptămânitorul respectat a trei titluri, dintre cele mai dorite în lumea întreagă.

BUDAN ȘI NEGRESCU
trec la Juventus

Sase dintre jucătorii Venusului sunt demisionari.

Nu li se cunosc însă intențiile și, ceiace e mai curios nu și le cunosc nici ei prea bine.

Se crede însă că Negrescu și Budan vor opta pentru Juventus. Cât privește pe ceilalți, orice ipoteză e riscată.

Dacă și David va părăsi gruparea negrilor aceasta va recurge atunci în sezonul viitor la serviciile lui Savu, tânărul și talentatul junior, fost rezervă a echipei naționale de juniori.

Astăzi după amiază Venus va face antrenament.

De fapt trebuiau să se antreneze ieri, dar din cauza ploii antrenamentul a fost contramandat și amânat pentru azi.

Vor fi prezenți toți jucătorii chiar și cei demisionați căci așa cere disciplina și camaraderia sportivă.

DUMINICA DIMINEAȚA
grandioasa probă de marș

„Circuitul Tinerimei”

Pe terenul O. S. R. trei probe rezervate copiilor

Am anunțat că șase mărșalitori români vor înfrunta Sâmbătă la ANEF, faimoșii mărșalitori germani Gröner și Schmidt. Aceasta nu înseamnă, însă, că ceilalți vor pierde o săptămână de lucru, căci comisia de marș din F. R. A. de sub conducerea d-lui comisar-sef ION IORGULESCU, organizează Duminică dimineața „CIRCUITUL TINERIMII”, o grandioasă întrecere pedestră la care vor participa toți tinerii veniți de curând în acest sport, precum și mărșalitorii mai vechi cari însă nu vor participa la proba germano-română de Sâmbătă.

TRASEUL.

„măsoară oca 18 km. și are următoarea înfățișare:

Plecarea din fața parcului O. S. R. (Șosea), la stânga pe Bul. Măreștii, la dreapta pe str. P. S. Au-

relian, la stânga pe bul. Filantropiei până la piața Victoriei, la stânga pe Bul. L. Catargiu până în Piața Romană, la stânga pe strada Romană până la strada Viitor, pe strada Viitor până în șos. Ștefan cel Mare, la stânga pe șos. Ștefan cel Mare șos. Bonaparte, piața Victoriei, la stânga pe șos. Kiseleff, Mogoșoaia, podul Băneasa, Aeroport, pădurea Băneasa, și înapoi pe șosea până la parcul O. S. R.

Se vor împărți diplome și nu vor lipsi nici obișnuitele... bilete de cinema.

Inscrierile se primesc în parcul O. S. R. la ora 7.30 dim., iar plecarea se va da la orele 8 percis.

COPIII VOR AVEA PROBELE LOR.

După terminarea „Circuitului Tinerimei”, vor avea loc trei probe rezervate copiilor.

Plăcut impresionați de entuziasmul cu care au venit și concurat Duminică trecută, copiii, oficialii noștri vor împărți de data aceasta mici concursuri în trei categorii. Aceasta, după vârstă și... constituție fizică.

Astfel vom asista la următoarele probe:

Categ. I-a (14—16 ani): 2800 m.

Categ. II-a (12—14 ani): 1700 m.

Categ. III-a (10—12 ani): 450 m.

Mici concursuri vor primi diverse premii, cari le vor răsplăti eforturile și entuziasmul.

Adunarea tuturor se face la orele 9.30 în parcul O. S. R., de unde la orele 10 se dă plecarea în prima cursă.

RANDURI PENTRU
D. VARTOLOMEU

Sfârșitul sezonului de fotbal și ploile care stânjenesc sporturile de vară au făcut ca arbitrajul de Duminică trecută al d-lui Virgil Vartolomeu-Constanța să fie evenimentul cel mai însemnat al săptămânii.

Povestea este cunoscută de toată lumea. D. Vartolomeu a arbitrat matchul de campionat Venus—Ripensia. Și s'a comportat destul de slab, adică în nota obișnuită a arbitrajilor d-sale. Și dacă n'ar fi intervenit o notă senzațională de inedit, scurta petrecere a arbitrajului constanțean în București ar fi trecut neobservată sau ar fi fost repede uitată. Intocmai cași celelalte arbitraje ale d-sale în Capitală.

D. Vartolomeu însă a vrut să facă una lată ca să nu-l mai uite lumea: a prelungit prima jumătate a matchului cu 3 minute, iar pe a doua cu 13. Jucătorii, arbitrii de linie, prietenii din tribune, spectatorii — binevoitorii sau nu — i-au atras atenția, fiecare în felul lui. D. Vartolomeu a oprit și matchul după zece minute de prelungire, s'a consultat cu un arbitru de margine, dar — pentru motive care-l privesc personal — a mai silit pe cei 22 jucători să bată plectisii mingea încă trei minute.

Și totuși până aici nu este încă nimic senzațional. În definitiv s'au mai văzut lucruri de-astea. Tot la București, cu un arbitru bucureștean, iar d. Vartolomeu este cu atât mai puțin vinovat, cu cât prelungirea matchului nu era de natură să avantajeze pe nici unul dintre combatanți. Adică d. Vartolomeu nu poate fi acuzat de fraudă sau de intenție frauduloasă. Hotărât, nu!

Unde însă chestiunea ia o oarecare notă de senzațional și una hotărât umoristică este felul în care arbitrul își vede propria-i gafă. Adică felul în care nu și-o vede. Fîldeș d. Vartolomeu nu-și recunoaște gafa. Iar în raportul său de arbitraj acuză pe toată lumea — mai ales pe arbitrii de margine și publicul — și afirmă că ceasul d-sale «a mers». Nici noi nu zicem că n'a mers. Mai mult, credem că a mers bine; numai că d. Vartolomeu n'a văzut bine.

Ne închipuim că arbitrul a uitat la ce oră a fluierat reînceperea matchului, deoarece greșala a fost cam de un sfert de ceas. O greșală firească, dar gravă și de neîngăduit. Totuși, greșală! Deci explicabilă și scuzabilă.

D. Vartolomeu însă devine vinovat când acuză pe toată lumea și se absolvă pe d-sa. Este și o vorbă veche românească: „Du-te și te culcă dacă-ți spun doi înși că ești beat”. D-lui Vartolomeu i-au atras atenția mii de oameni. Dar dânsul i-a trimis la plimbare autoritar și demn. Iar după aceea i-a acuzat oficial.

Nu este frumos, Domnule Vartolomeu! O greșală mărturisită este pe jumătate iertată. Iar dânsul a greșit de mai multe ori și nu vrei să recunoști. Este singurul motiv pentru care ne-am ocupat de dânsul. Fîldeș altfel ne-am fi jenant să amintim isprava dumată de Duminică trecută.

Acum însă, când te-au pedepsit chiar colegii dumată, ce mai zici? Nu cumva sunt tot ei vinovați?

VIRGIL POPESCU

In mod definitiv..
Revansa matchului
București-Berlin a fost
perfectată pentru 31 August

După cum se știe, încă de multă vreme, federația germană de fotbal programase în calendarul său internațional revanșa matchului cu reprezentativa București, pentru data de 31 August.

Ziarele germane de ieri anunță că a doua întâlnire între selecțiile de fotbal din capitalele celor două țări amice din Axă, a fost definitiv perfectată și va avea loc la Berlin, la 31 August.

Se știe, că prima ediție a acestei întâlniri a avut loc la București în toamna anului 1939, terminându-se

cu victoria reprezentanților Bucureștilor cu scorul de 1—0.

Kurt Rutz boxează pentru titlul Germaniei la categoria semi-grea

Sâmbătă 21 Iunie, se va disputa la Berlin, matchul de box pentru campionatul Germaniei la categoria semi-grea între Kurt Rutz și Heinz Sendel.

Programul reuniunii va fi completat cu câteva matchuri între boxerii germani și olandezi.

CARNET

Dacă nu, să se renunțe la programuri pe Drept și să mergem alina, că terenuri de volley și basket în București, slavă Domnului, se găsește...

Cu alte cuvinte o concluzie a concluziei noastre!

Din loialitate renunțăm la comentarii.

Și la orice pretenții...

O fază din
matchul
Germania-
Croația

Karl Sesta gata să înscrie al șaselea gol pentru Germania. Dar... portarul după cum vedeți a prins destul de ușor